TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 13. janvārī *

Lieta C-254/03 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 13. jūnijā iesniedza

Eduardo Vieira SA, ko pārstāv H. R. Garsija-Gallardo Žils-Furnjē [*J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier*] un D. Domigess Peress [*D. Domínguez Pérez*], *abogados*,

prasītāja,

otram lietas dalībniekam tiesvedībā esot:

Eiropas Kopienu Komisijai, ko pārstāv S. Pardo Kvintijana [*S. Pardo Quintillán*], kam palīdz H. Rivass-Andress [*J. Rivas-Andres*] un H. Gutjeress Žisbērs [*J. Gutiérrez Gisbert*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*] (referente), H. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

ģenerāladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 16. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Iesniedzot apelācijas sūdzību, *Eduardo Vieira SA* (turpmāk — "*SAEV*") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā *Vieira* u.c./Komisija (apvienotās lietas T-44/01, T-119/01 un T-126/01, *Recueil*, II-1209. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais spriedums"), ar kuru ir noraidīta tās prasība atcelt Komisijas 2001. gada 19. marta lēmumu, ar kuru samazināts atbalsts projektam ARG/ESP/SM/26-94, kura nolūks ir izveidot kopuzņēmumu atbilstoši nolīgumam par attiecībām jūras zvejas nozarē, kas noslēgts starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Argentīnas Republiku (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Nolīgums starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Argentīnas Republiku par attiecībām jūras zvejas nozarē

2 Nolīgums par attiecībām jūras zvejas nozarē, kas ir noslēgts starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Argentīnas Republiku (turpmāk tekstā — "zvejas nolīgums"), Komisijas vārdā ir apstiprināts ar Padomes 1993. gada 28. septembra Regulu (EEK) Nr. 3447/93 (OV L 318, 1. lpp.).

3 Zvejas nolīguma 5. panta 1. un 2. punkts noteic:

"1. Puses rada piemērotus apstākļus, lai, izmantojot kapitālu no vienas vai vairākām Kopienas dalībvalstīm, Argentīnā dibinātu uzņēmumus un zvejas nozarē starp Argentīnas un Kopienas rēderiem radītu kopuzņēmumus ar mērķi kopīgi izmantot un, kur iespējams, kopīgi pārstrādāt Argentīnas zivsaimniecības resursus saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti I protokolā un I un II pielikumā.

2. Argentīna 1. punktā minētajiem uzņēmumiem piešķir pieeju zvejas iespējām, kas ir noteiktas I protokolā saskaņā ar I–IV pielikuma noteikumiem."

4 Šī nolīguma 2 panta e) punkts definē "kopuzņēmumu" kā "privāto tiesību uzņēmumu, kurš sastāv no viena vai vairākiem Kopienas rēderiem un vienas vai vairākām Argentīnas fiziskām vai juridiskām personām, kuras saista kopīgs kopuzņēmuma līgums ar mērķi izmantot un, kur iespējams, pārstrādāt Argentīnas zivsaimniecības resursus, lai prioritāri apgādātu Kopienas tirgu".

5 Saskaņā ar šī paša nolīguma 5. panta 3. punktu kopuzņēmuma izveidošana principā paredz Kopienas kuģa pārvietošanu. Kuģis ir svītrojams no Kopienas reģistra.

6 Saskaņā ar zvejas nolīguma 6. pantu:

"Puses izvēlās pagaidu sadarbības projektus, lai dibinātu 5. pantā noteiktās sabiedrības un kopuzņēmumus, kuri būs pilnvaroti izmantot I protokolā paredzētos nozvejas daudzumus. Projektus izvēlās saskaņā ar III pielikumā noteikto kārtību un kritērijiem."

7 Šī nolīguma 7. panta 1. punkts noteic:

"Lai veicinātu 5. pantā noteikto uzņēmumu izveidošanu, saskaņā ar 6. pantu pušu izvēlētajiem projektiem var saņemt finanšu atbalstu saskaņā ar I protokolu."

8 Šī paša nolīguma III pielikuma 2. punkts paredz, ka dalībvalstis "saskaņā ar Kopienu noteikumiem" informē Komisiju par kopuzņēmumu izveides projektiem.

9 Saskaņā ar šī pielikuma 3. punktu Kopiena iesniedz Kopējai komitejai to projektu sarakstu, kas var saņemt finanšu atbalstu. Saskaņā ar šo pašu noteikumu:

"Kopējā komiteja novērtē projektus, būtībā izmantojot šādus kritērijus:

a) tehnoloģija, kas ir piemērota paredzētajām zivsaimniecības darbībām;

b) sugas un zvejas zonas;

c) zvejas kuģu modernizācija;

d) kopējais ieguldījums projektā;

e) ieguldījums sauszemes rūpnīcā;

f) Kopienas rēdera un jebkura Argentīnas partnera iepriekšējā pieredze zivsaimniecības nozarē."

10 Atbilstoši zvejas nolīguma III pielikuma 4. un 5. punktam "kompetenta Argentīnas un Kopienu iestāde" apstiprina projektus pēc Kopējās komitejas ieteikuma.

11 Šī nolīguma I protokola nosaukums ir "Zvejas iespējas un finanšu atbalsts [..]". Tā 1. pants noteic nozvejas gada limitus pārpalikuma sugām (*Macruronus magellanicus*, *Illex argentinus*, *Patagonotothen brevicauda* un/vai *Macrourusberglax*) un šajā nolīgumā paredzētajām sugām, kuras nav pārpalikuma sugas (*Merluccius hubbsi*).

12 Kopuzņēmumiem ir tiesības nozvejot pārpalikuma sugas un sugas, kurām nav pārpalikuma, I protokolā noteiktajos limitos (zvejas nolīguma 6. pants) un izmantot finanšu atbalstu saskaņā ar šī paša protokola noteikumiem (šī nolīguma 7. pants).

13 Šajā sakarā protokola 3. pants noteic:

"1. [..] Komisijas sniedz finanšu atbalstu kopuzņēmumu izveidošanai [..].

Šis finanšu atbalsts ir paredzēts Kopienas rēderim un domāts, lai segtu daļu no tā ieguldītajām finansēm kopuzņēmuma izveidošanā [..] un/vai attiecīgo kuģu svītrošanai no Kopienas reģistra.

2. Lai veicinātu kopuzņēmumu dibināšanu un attīstību, Kopiena Argentīnā dibinātiem kopuzņēmumiem piešķir finanšu atbalstu, kas atbilst 15% no summas, kas tiek izmaksāta Kopienas rēderim. [..]

[..]

4. Noteikumiem par pieteikšanos uz atbalstu un par Kopienas atbalsta piešķiršanas kārtību Kopienas rēderim, kā noteikts 1. punktā, ir jāatbilst attiecīgajiem spēkā esošajiem Kopienu noteikumiem.

[..]"

Kopienu tiesiskais regulējums par kopuzņēmumiem zvejas nozarē

14 1986. gada 18. decembrī Padome pieņēma Regulu (EEK) Nr. 4028/86 par Kopienas pasākumiem, lai uzlabotu un pielāgotu zivsaimniecības un akvakultūras nozares struktūras (OV L 376, 7. lpp.). Šī regula, kuru vēlāk grozīja Padomes 1990. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 3944/90 (OV L 380, 1. lpp.), 1992. gada 21. septembra Regula (EEK) Nr. 2794/92 (OV L 282, 3. lpp.) un 1992. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 3946/92 (OV L 401, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4028/86"), paredz 21.a–21.d pantā Komisijai iespēju piešķirt zvejas kopuzņēmumu projektiem dažāda veida finanšu atbalstu par summu, kas mainās atkarībā no tonnāžas un attiecīgo kuģu vecuma, ja šie projekti ievēro šajā regulā noteiktos nosacījumus.

15 "Kopuzņēmums" ir definēts Regulas Nr. 4028/86 21.a pantā kā privāto tiesību uzņēmums, "kura sastāvā ir viens vai vairāki Kopienas kuģu rēderi un viens vai vairāki partneri no trešajām valstīm [..], un kura mērķis ir izmantot un, kur iespējams, pārstrādāt zivsaimniecības resursus ūdeņos, kas ietilpst šādu trešo valstu suverēnajā teritorijā un/vai jurisdikcijā, prioritāti dodot Kopienas tirgus apgādāšanai". Komisija piešķir finanšu atbalstu kopuzņēmumu projektiem, kas "paredzēti, lai segtu Kopienas partnera vai partneru finanšu ieguldījumu atbilstoši kopuzņēmumā ieguldītajam kapitālam" (21.c panta 1. punkts).

16 Regulas Nr. 4028/86 44. pants, kurš bija piemērojams līdz 1993. gada 31. decembrim, noteic:

"Visā laikposmā, uz kuru Komisija ir piešķīrusi atbalstu, attiecīgās dalībvalsts šim nolūkam ieceltā iestāde vai institūcija pēc pieprasījuma nosūta Komisijai visus attaisnojošos dokumentus un visus dokumentus, kas parāda, ka ir izpildīti katram projektam uzliktie finansiāla vai citāda rakstura nosacījumi. Komisija var nolemt pārtraukt, samazināt vai izbeigt sniegt atbalstu saskaņā ar 47. pantā noteikto procedūru:

— ja projekts netiek veikts kā paredzēts vai

— ja nav izpildīti noteikti uzliktie nosacījumi, vai

[..]."

17 Pieņemot Padomes 1993. gada 20. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2080/93, kas nosaka noteikumus par Regulas (EEK) Nr. 2052/88, kas attiecas uz zvejas orientēšanas finanšu instrumentiem (OV L 193, 1. lpp.), un 1993. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3699/93, kas nosaka kritērijus un nosacījumus par Kopienas strukturālo atbalstu zivsaimniecības un akvakultūras nozarē un tās produktu pārstrādei un laišanai tirgū (OV L 346, 1. lpp.), kopuzņēmumu pārvaldīšana un finansēšana ir iestrādāta zvejas orientēšanas finanšu instrumentā (ZOFI, fr. val. *IFOP*). Tomēr dalībvalstīm ir pienākums izvēlēties finansējamos kopuzņēmumu projektus. Tāpat tās atbild par šo projektu vadību un kontroli.

18 Atbilstoši Regulas Nr. 2080/93 9. panta 1. punktam ar 1994. gada 1. janvāri tika atcelta Regula Nr. 4028/86. Tomēr tā, tāpat kā tās piemērošanas noteikumi ir spēkā attiecībā uz finanšu atbalsta pieprasījumiem, kas ir saņemti pirms šī datuma.

19 3. panta 1. punkta trešais ievilkums Padomes 1988. gada 19. decembra Regulā (EEK) Nr. 4253/88, kur izklāstīti noteikumi, kā īstenot Regulu (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.), kuru groza Padomes 1993. gada 20. jūlija Regula (EEK) Nr. 2082/93 (OV L 193, 20. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4253/88"), nosaka, ka, īstenojot Regulas Nr. 2052/88 1. punktā paredzētos mērķus, Komisija partnerības ietvaros nodrošina izlīdzinājumu starp atbalstu no fondiem un intervenci, izmantojot Kopienas budžetu, kas paredzēts citām darbībām ar strukturālu nozīmi. Saskaņā ar Regulas Nr. 4253/88 24. panta noteikumiem Komisija pēc attiecīgas pārbaudes lietā, kurā "darbības vai pasākuma īstenošana šķiet tāda, kas neattaisno ne daļu, ne visu finanšu atbalstu, kas tam tika piešķirts" (1. punkts), "var samazināt vai atcelt atbalstu attiecīgajai darbībai vai pasākumam, ja pārbaude apstiprina pārkāpuma vai būtisku izmaiņu esamību, kas ietekmē darbības vai pasākuma īstenošanas uzsākšanu un kam netika lūgta Komisijas piekrišana" (2. punkts).

20 Piemērojot 54. pantu Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999, kur izklāstīti noteikumi par Struktūrfondu vispārīgajiem noteikumiem (OV L 161, 1. lpp.), Regula Nr. 4253/88 kopš 2000. gada 1. janvāra nav spēkā. Tomēr šī spēka zaudēšana tiek piemērota, "neietekmējot 52. panta 1. punktu". Saskaņā ar šo pēdējo noteikumu Regula Nr. 1260/1999 "neietekmē apstiprinātas intervences turpināšanu vai grozīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju izbeigšanu, ko ir apstiprinājusi [..] Komisija, pamatojoties uz Regulu Nr. 4253/88".

Prāvas rašanās fakti

21 Fakti, kas ir prasības Pirmās instances tiesai pamatā, ir izklāstīti apstrīdētajā spriedumā sekojoši:

"18 Zvejas nolīguma ietvaros Spānijas uzņēmums [*SAEV*] iesniedza projektu par kopuzņēmuma, saukta *Vieira Argentina, SA*, (turpmāk tekstā — "*VASA*"), ko dibināja *SAEV* un Argentīnas rēderis, izveidošanu. Projekts paredzēja *Dissostichus eleginoides* zveju. Projektā bija iesaistāms Kopienas kuģis *Ibsa Cuarto*, vēlāk pārdēvēts par *Vieirasa XII*.

19 Ar 1994. gada 13. oktobra vēstuli Komisija informēja *SAEV* par to, ka projekts nevar tikt izvērtēts sakarā ar to, ka norādītās sugas nav sugas, kuras ir noteiktas zvejas nolīgumā.

20 Spānijas iestādes ar 1994. gada 20. oktobra vēstuli iesniedza Komisijai dokumentus, kas apliecināja izmaiņas nozvejas plānā, ko tām bija nosūtījusi

prasītāja. Šis plāns norādīja uz zvejas nolīguma 1. protokolā ietverto pārpalikuma sugu nozveju Argentīnas ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā (EEZ): *Macruronus magellanicus*, *Macrourusberglax* un *Patagonotothen brevicauda*.

21 Ar 1994. gada 8. decembra vēstuli Komisija informēja *SAEV*, ka tās projektu 1994. gada 5. un 6. decembra Kopējā komiteja nav ieteikusi sakarā ar to, ka Argentīnas partneris noteikti vēlas Argentīnas iestādēm iesniegtajā projekta nozvejas plānā atstāt *Dissostichus eleginoides* (sugu, kas nav ietverta zvejas nolīgumā).

22 Ar 1994. gada 12. decembra faksu *SAEV* paziņoja Komisijai, ka Argentīnas partneris "1994. gada 24. novembra vēstulē Argentīnas Zvejas un lauksaimniecības ģenerāldirektorātam ir atteicies no *Dissostichus eleginoides* zvejošanas".

23 Argentīnas iestādes ar 1995. gada 14. jūlija rezolūciju Nr. 14/95 apstiprināja projektu, izsniedzot pārpalikuma sugu zvejas atļauju kuģim *Vieirasa XII* ar nosacījumu, ka kuģis drīkstēja nozvejot 1204 tonnas *Macrourusberglax*, 1204 tonnas *Patagonotothen brevicauda*, 301 tonnu *Macruronus magellanicus* un 301 tonnu citu sugu.

24 Ar 1995. gada 18. jūlija vēstuli kopuzņēmums *VASA* lūdza Argentīnas iestādēm pievienot uz zvejas nolīguma pamata izsniegtajai zvejas atļaujai papildu atļauju *Dissostichus eleginoides* nozvejai.

25 Ar 1995. gada 25. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — "atbalsta piešķiršanas [..] lēmums") Komisija apstiprināja finanšu atbalsta sniegšanu *SAEV* iesniegtajam projektam (projekts ARG/ESP/SM/26-94) "ievērojot nosacījumus, kas ir noteikti [zvejas] nolīguma [..] noteikumos, piemērojamajos Kopienu tiesību aktos un pielikumu noteikumos" (1. pants).

26 1995. gada 25. jūlija lēmuma par finanšu atbalsta piešķiršanu I pielikums nosaka *SAEV* piešķiramo finanšu atbalstu, proti, 1 881 936 ekiji. Pielikums arī nosaka summu, kas ir piešķirta kopuzņēmumam *VASA*, kas saņem atbalstu, kas atbilst 15 % no kopējās *SAEV* piešķirtās summas, proti, 282 290,40 ekijus. Kopējais atbalsts projektam līdz ar to ir 2 164 226,40 ekiji.

27 1995. gada 25. jūlija lēmuma par atbalsta piešķiršanu I pielikums turklāt paredz:

"Nekādas izmaiņas nevar tikt veiktas šī pielikuma datos bez iepriekšējas Argentīnas iestāžu un Komisijas piekrišanas."

28 Ar 1995. gada 14. novembra rezolūciju Argentīnas iestādes piešķīra kuģim *Vieiras XII* galīgo zvejas atļauju, samazinot pārpalikuma sugu tonnas līdz 750 tonnām *Macrourusberglax*, 230 tonnām *Patagonotothen brevicauda*, 230 tonnām *Macruronus magellanicus*, un iekļāva jaunu atļauju 1800 tonnu *Dissostichus eleginoides* nozvejai.

29 1996. gada 27. jūnijā Komisija veica atbalsta pirmās daļas (80 %) izmaksu.

30 1996. gada 5. jūlijā kuģis *Vieirasa XII* atstāja Argentīnas ūdeņus, lai zvejotu starptautiskajos ūdeņos.

31 1997. gada 25. februārī *SAEV* iesniedza lūgumu par atbalsta atlikušās daļas izmaksu.

32 Ar 1998. gada 21. aprīļa vēstuli Komisija informēja *SAEV*, ka varētu tikt uzsākta Kopienas atbalsta samazināšanas procedūra, ja no *SAEV* netiek saņemta apmierinoša atbilde. Šajā vēstulē Komisija norādīja, ka Argentīnas ūdeņu atstāšana 1996. gada 5. jūlijā bija zvejas nolīguma 5. panta 1. punkta un šī nolīguma I protokola 3. panta 1. punkta pārkāpums, jo kopuzņēmumi ir izveidoti ar mērķi izmantot un, ja nepieciešams, pārveidot Argentīnas ūdens resursus.

33 1998. gada 19. maijā *SAEV* iesniedza savus apsvērumus. Šajā vēstulē tā paskaidroja iemeslus, sakarā ar kuriem tā uzskatīja, ka atbalsta piešķiršanas nosacījumi nav tikuši pārkāpti.

34 Ar 1999. gada 9. jūnija vēstuli Komisija informēja *SAEV* par to, ka "1998. gada 19. maija vēstulē sniegtie paskaidrojumi neļāva secināt, ka ir ievēroti Kopienu tiesību akti šajā jomā, bet apstiprināja, ka kuģis atstāja Argentīnas ūdeņus 1996. gada 5. jūlijā". Komisija paskaidroja, ka šī iemesla dēļ tā "ir izlēmusi samazināt šim projektam piešķirto atbalstu". Vēstule atspoguļoja samazinājuma aprēķina metodi, un tajā tika secināts, ka Komisijai ir atmaksājami EUR 355 477. Komisija norādīja, ka, ja *SAEV* nepiekristu piedāvātajam risinājumam, , Komisija būs spiesta "turpināt samazināšanas procedūru un uzsākto atgūšanu".

35 Šai vēstulei sekoja sarakste starp *SAEV* (1999. gada 16. jūlija, 1999. gada 21. decembra un 2000. gada 5. aprīļa vēstules) un Komisijas dienestiem (1999. gada 23. septembra un 2000. gada 28. februāra vēstules). Notika arī *SAEV* un Komisijas dienestu pārstāvju tikšanās.

36 Ar 2000. gada 14. septembra vēstuli Komisija informēja *SAEV*, ka jauns aprēķins norāda uz to, ka Komisijai ir atmaksājami EUR 419 446 .

37 *SAEV*, kas uzskatīja, ka Komisija ir nelikumīgi atturējusies no Kopienas atbalsta atlikušās daļas izmaksas, ar 2000. gada 21. septembra vēstuli formāli pieprasīja Komisijai veikt izmaksu.

38 Ar 2000. gada 16. oktobra vēstuli Komisija informēja *SAEV*, ka ir uzsākta Kopienas rēderim piešķirtā atbalsta samazināšanas procedūra un ka lēmums šajā jautājumā tiks pieņemts pēc konsultācijām ar Pastāvīgo zivsaimniecības nozares komiteju.

39 Ar [apstrīdēto lēmumu], kas adresēts Spānijas Karalistei un *SAEV*, Komisija samazināja šim uzņēmumam piešķirto finanšu atbalstu. Lēmuma 2. punkts uzlika *SAEV* par pienākumu atmaksāt EUR 419 446. Šis lēmums neskar iespējamo kopuzņēmumam *VASA* piešķirtā atbalsta samazinājumu.

40 [Apstrīdētā] lēmuma motīvi ir sekojoši:

"2. Saskaņā ar [1995. gada 25. jūlija] lēmuma [par atbalsta piešķiršanu] 1. punktu atbalsts tika piešķirts saskaņā ar [zvejas] nolīguma noteikumos paredzētiem nosacījumiem [..], piemērojamajiem Kopienu tiesību aktiem un pielikumu noteikumiem.

3. Zvejas nolīgums un īpaši tā 5. panta 1. punkts nosaka, ka kopuzņēmumu izveidošanas Argentīnā mērķis ir Argentīnas ūdens resursu izmantošana saskaņā ar I protokolā un I un II pielikumā noteiktajiem nosacījumiem; saskaņā ar tā 6. pantu kopuzņēmumiem ir atļauts nozvejot I protokolā minētos daudzumus.

4. Kopienas atbalsta pieteikuma formas, ko [*SAEV*] aizpildīja un parakstīja, B daļas 3.2.1. punktā ir skaidri noteikts, ka Komisija piešķir finanšu atbalstu tikai projektiem, kuros paredzēts izmantot tādus ūdens resursus, kas atrodas attiecīgās trešās valsts suverenajā teritorijā vai jurisdikcijā.

5. [..]

6. Tātad Kopienas atbalsta piešķiršana attiecīgā kopuzņēmuma izveidošanai attiecās tikai uz lomiem, ko izvilka zvejas kuģis *Ibsa Cuarto*, ar sugām, kas ir norādītas [1995. gada 25. jūlija] lēmuma [par atbalsta piešķiršanu] pielikumos, proti, *Macrourusberglax*, *Macruronus magellanicus* un *Patagonotothen brevicauda*, un kas ir atrodamas Argentīnas ūdeņos.

7. Sākot ar 1996. gada 5. jūliju, kuģis *Ibsa Cuarto* izbeidza savu zvejas darbību Argentīnas EEZ un atsāka darboties starptautiskajos ūdeņos, zvejojot *Dissostichus eleginoides*, iepriekš nenorādot par to Komisijai un nesaņemot tās piekrišanu."

41 Komisija, atgādinot, ka tā ir uzzinājusi par šo situāciju 1997. gada 2. jūlijā, secina [apstrīdētā] lēmuma 9. punktā, ka *SAEV* neievēroja finanšu atbalsta piešķiršanas nosacījumus. Šī lēmuma 10.–13. punktā tā turpina ar attiecīgā atbalsta samazinājuma aprēķinu. Pirmkārt, tā norāda, ka atbilstoši Regulā Nr. 3699/93 noteiktajai skalai *SAEV* ir tiesības saņemt atbalstu EUR 688 187 apmērā sakarā ar kuģa *Vieiras XII* galīgu nodošanu kopuzņēmumam. Tai ar 1995. gada 25. jūlija lēmumu par atbalsta piešķiršanu piešķirtā atbalsta atlikusī daļa līdz ar to ir EUR 1 193 749 (1 881 936 — 688 187). Tā kā kuģis *Vieiras XII* Argentīnas ūdeņos darbojās tikai 12 mēnešus (no 36 paredzētajiem mēnešiem), Komisija secina, ka *SAEV* ir tiesības tikai uz vienu trešo daļu no paredzētajiem EUR 1 193 749, proti, EUR 397 916. Tātad samazinātais atbalsts, kā uzskata Komisija, ir EUR 1 086 103 (397 916 + 688 187). *SAEV*, kas jau bija saņēmusi 80 % no atbalsta (EUR 1 505 549), līdz ar to ir jāatlīdzina Komisijai EUR 419 446".

Process Pirmās instances tiesā un apstrīdētais spriedums

22 Ar 2001. gada 8. jūnijā Pirmās instances tiesā celto prasību *SAEV* ir iesniegusi lūgumu atcelt apstrīdēto lēmumu.

23 Ar apstrīdēto spriedumu Pirmās instances tiesa sūdzību ir noraidījusi un piespriedusi prasītājai atlīdzināt izdevumus.

Apelācijas prasījumi

24 *SAEV* lūdz Tiesu:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— atcelt apstrīdēto spriedumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus gan procesā Tiesā, gan Pirmās instances tiesā.

25 Komisija lūdz Tiesu:

— atzīt, ka apelācijas sūdzības pirmais pamats, otrā pamata otrā daļa, trešais un piektais pamats ir acīmredzami nepieņemami;

— pilnībā noraidīt prasību vai pēc iespējas to daļu, kas ir atzīta par nepieņemamu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Par apelācijas sūdzību

26 Savas apelācijas sūdzības atbalstam *SAEV* norāda sešus pamatus par Kopienu tiesību pārkāpumiem:

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar attiecas uz apstrīdētā lēmuma tiesisko pamatu;

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar Kopējās komitejas un Argentīnas iestāžu lomu;

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar Regulas Nr. 4028/86 44. panta piemērošanu, veicot finanšu atbalsta samazinājuma procedūru;

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar Regulas Nr. 3699/93 piemērošanu, veicot finanšu atbalsta samazinājuma summas aprēķinu;

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar *force majeure*;

— zvejas nolīguma pārkāpums saistībā ar nepieciešamību saņemt Komisijas piekrišanu, lai varētu atstāt Argentīnas zvejas zonu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

27 *SAEV* apstrīd Pirmās instances tiesas vērtējumu apstrīdētā sprieduma 94. punktā, saskaņā ar kuru "tā kā atbalsta piešķiršana balstījās uz Regulu Nr. 4253/88, Komisija bija pilnvarota pamatot apstrīdēto lēmumu ar šo regulu un īpaši ar tās 24. pantu."

28 Šī jautājuma sakarā *SAEV* uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesisku maldību, secinot, ka lēmums par atbalsta piešķiršanu ir pamatots ar Regulu Nr. 4253/88, jo apstrīdētā lēmuma 1. punkts atsaucas uz "piemērojamo Kopienu tiesisko regulējumu".

29 Kā uzskata *SAEV*, zvejas nolīgumā nav nekādu īpašu noteikumu, kas attiektos uz finanšu atbalsta iespējamo samazinājumu vai atcelšanu. Lēmuma par atbalsta piešķiršanu paskaidrojošajā memorandā ir pieminēta tikai Regula Nr. 3447/93 un neviens cits Kopienu tiesību noteikums netiek citēts. Līdz ar to principā zvejas nolīgums ir vienīgais šī lēmuma tiesiskais pamats.

30 Komisija uzskata, ka šī argumentācija nav pieņemama, jo tā būtībā ir identiska tai, kas tika izklāstīta pirmajā instancē.

31 Saistībā ar lietas būtību Komisija cita starpā uzsver, kā arī Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka norāde uz piemērojamām Kopienu tiesībām būtu jāinterpretē īpaši kā norāde uz Regulu Nr. 4253/88. Saskaņā ar tās 3. panta 1. punkta trešo ievilkumu šī regula būtu piemērojama attiecībā uz dažādiem intervences veidiem, izmantojot Kopienas budžeta resursus, kas piešķirti darbībām ar strukturālu mērķi. Finanšu atbalstam, kas piešķirts kopuzņēmuma izveidošanai zvejas nolīguma ietvaros, ir strukturāls mērķis.

Tiesas vērtējums

— Par pamata pieņemamību

32 Ir jāatzīmē, ka, ja prasītājs apstrīd Pirmās instances tiesas veikto Kopienu tiesību interpretāciju vai piemērošanu, pirmajā instancē izskatītie tiesību jautājumi var atkal tikt izskatīti apelācijas procesā. Tādējādi, ja prasītājs nevarētu pamatot savu apelācijas sūdzību, izmantojot pamatus un argumentus, kas jau ir sniegti Pirmās instances tiesā, tiktu mazināta apelācijas procesa jēga (skat. 2003. gada 11. novembra rīkojumu lietā C-488/01 P *Martinez*/Parlaments, *Recueil*, I-13355. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Tomēr no EKL 225. panta, Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda apstrīdētie sprieduma, kura atcelšana tiek lūgta, elementi, kā arī juridiski argumenti, kas īpašā veidā pamato šo lūgumu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Martinez*/Parlaments, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Šajā lietā pirmā pamata mērķis ir apstrīdēt Pirmās instances tiesas pozīciju attiecībā uz tai iesniegto tiesību jautājumu, proti, pirmkārt, zvejas nolīguma un, otrkārt, lēmuma par atbalsta piešķiršanu noteikumu interpretāciju. *SAEV* ir precīzi identificējusi Pirmās instances tiesai pārmesto tiesisko maldību un kritizējusi to Kopienu tiesību interpretāciju, ar ko šī tiesiskā maldība pamatota.

35 Pirmais pamats tādējādi ir pieņemams.

— Par pamata pamatotību

36 Zvejas nolīguma I protokola 3. panta 4. punkts noteic, ka noteikumiem par Kopienas atbalsta izmaksāšanas veidiem Kopienas rēderim, kas paredzēti šī panta 1. punktā, ir jāatbilst Kopienu tiesību noteikumiem šajā jautājumā.

37 Lēmuma par atbalsta piešķiršanu 1. panta 1. punkts nosaka, ka atbalsts ir piešķirts, ievērojot nosacījumus, kurus cita starpā nosaka piemērojamās Kopienu tiesības.

38 Savā otrajā apsvērumā šis pats lēmums par atbalsta piešķiršanu atsaucas uz Kopienas zivsaimniecības nozares strukturālās politikas mērķiem. Atsauce uz piemērojamām Kopienu tiesībām, kas parādās minētā lēmuma 1. pantā, ir līdz ar to jāsaprot kā atsauce uz tiesisko regulējumu, kas attiecas uz darbībām ar strukturālu mērķi.

39 Regulas Nr. 4253/88 24. pants, kurš saucas "Atbalsta samazināšana, pārtraukšana un atcelšana", cita starpā attiecas uz finanšu atbalstiem ar strukturālu mērķi. Kā tas izriet no nosaukuma un minētās regulas 3. panta 1. punkta, 24. pants attiecas ne tikai uz atbalstiem, kas tiek finansēti no strukturālajiem fondiem, bet arī tiem, kas tiek finansēti no Kopienu budžeta līdzekļiem, kas ir piešķirti citām darbībām ar strukturālu mērķi, tādām kā šajā lietā aplūkojamās.

40 Līdz ar to ir pareizi, ka Pirmās instances tiesa nosprieda apstrīdētā sprieduma 92. punktā, ka atsauce uz "piemērojamām Kopienu tiesībām" ir jāinterpretē arī kā atsauce uz Regulu Nr. 4253/88.

41 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku apsvērumi

42 Otrais pamats ir sadalīts divās daļās.

43 Ar pirmo daļu *SAEV* uzsver, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Kopienu tiesību aktus un zvejas nolīgumu, uzskatot, ka Komisijai nebija pienākums konsultēties ar Kopējo komiteju. Tā kritizē Pirmās instances tiesas apsvērumu, kas parādās apstrīdētā sprieduma 104. un 106. punktā, saskaņā ar kuru "zvejas nolīgums ir sadalīts divos komponentos: starptautiskais komponents, proti, sadarbība starp Kopienu un Argentīnas Republiku, un Kopienas komponents, kas cita starpā ietver finansējumu,

ko Komisija piešķir Kopienas rēderiem kopuzņēmumu izveidošanai zvejas nolīguma ietvaros", un "finanšu atbalsta piešķiršana Kopienas rēderiem izvēlētos projektos ir Kopienas vienpusēja darbība un tādējādi ir zvejas nolīguma Kopienas komponents". *SAEV* šajā sakarā norāda uz citu Kopienas noslēgtu zvejas nolīgumu, kas atšķirībā no aplūkojamā nolīguma paredz šaurākas pilnvaras Kopējai komitejai. Tā secina, ka vismaz padomdevējas statusā pēdējās minētās dalība nevar tikt izslēgta.

44 Komisija cita starpā iebilst, ka ne zvejas nolīgumā, ne Regulā Nr. 3447/93, ne piemērojamās Kopienu tiesībās nav noteikuma, kas pieprasītu obligātu konsultēšanos ar Kopējo komiteju, samazinot vai atceļot Kopienas piešķirto finanšu atbalstu.

45 Ar otrā pamata otro daļu prasītāja norāda, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Kopienu tiesību normas un zvejas nolīgumu, uzskatot, ka Komisijai nebija pienākuma konsultēties ar Argentīnas iestādēm pirms finanšu atbalsta samazināšanas. Tā uzsver, ka lēmuma par atbalsta piešķiršanu zemsvītras piezīme I pielikuma 1. lapā ietver brīdinājumu, saskaņā ar kuru "nevar tikt veiktas nekādas izmaiņas datos, kas ietverti šajā pielikumā, bez iepriekšējas Argentīnas iestāžu un Komisijas piekrišanas". Šis brīdinājums attiecas arī uz piešķirtā atbalsta apjomu.

46 Komisija uzskata, ka šī daļa ir nepieņemama, jo prasītāja tikai atsaucas uz argumentiem, kas ir jau iesniegti Pirmās instances tiesai, un jebkurā gadījumā tā ir nepamatota.

Tiesas vērtējums

47 Nelemjot par pamata pieņemamību, ir jāatzīmē, ka tas ir jebkurā gadījumā nepamatots.

48 Kā pareizi norāda ģenerāladvokāts savu secinājumu 52.–56. un 62. punktā, finanšu atbalsta piešķiršana ir uzdevums, ko ar zvejas nolīgumu uztic Kopienas iestādēm.

49 Tā kā nepastāv šāds pienākums konsultēties ar Kopējo komiteju vai Argentīnas iestādēm, piešķirot atbalstu, tad nevar uzskatīt, ka šāds pienākums pastāv pretējā situācijā.

50 Tātad otrais pamats ir noraidāms.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

51 Ar savu trešo pamatu *SAEV* norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesisku maldību, noraidot prasību par atcelšanu, pamatojoties uz tiesību aktu par atbalsta samazināšanu piemērošanu. Tā uzsver, ka Komisija piemēroja Regulas Nr. 4028/86 44. pantu, ko atcēla ar Regulu Nr. 2080/93 (stājās spēkā 1994. gada

1. janvārī). Saskaņā ar Regulas Nr. 4028/86 44. un 47. pantu Komisija 2000. gada 20. novembrī konsultējās ar Zivsaimniecības nozares pastāvīgo komiteju. Minētās komitejas sēdes darba kārtībā bija iekļauts virsraksts "Diskusija un atzinums ar balsojumu — Regulas (EK) Nr. 4028/86 44. panta procedūra (vadības padome)". Šis virsraksts ir pilnīgā pretrunā ar Pirmās instances tiesas secinājumiem, kas apstrīdētā sprieduma 158. punktā nosprieda, ka "fakts, ka Komisija [bija] konsultējusies ar komiteju, konsultēšanās, ar kuru bija paredzēta Regulā Nr. 4028/86, nepierāda, ka apstrīdētais lēmums [..] bija pamatots ar šo regulu".

52 Komisija uzskata, ka šis pamats nav pieņemams, jo prasītāja, pirmkārt, atkārto argumentus, kas ir iesniegti Pirmās instances tiesai, un, otrkārt, atkal ir uzrādījusi kā šķietamu pierādījumu darba kārtību, ko Pirmās instances tiesa jau ir izvērtējusi.

53 Komisija būtībā konstatē, ka Regulas Nr. 4028/86 44. pantā paredzētās procedūras izmantošana bija brīvprātīga, un tā nenodarīja kaitējumu prasītajai un bija objektivitātes papildu garantija.

Tiesas vērtējums

54 Ar savu trešo pamatu *SAEV* cenšas apstrīdēt Pirmās instances tiesas vērtējumu, kas parādās apstrīdētā sprieduma 158. punktā un kas, tā kā tas skar fakta tiesisku novērtējumu, ir uzskatāms par juridisku vērtējumu, kas jāpārbauda Pirmās instances tiesai.

55 Tomēr Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi tiesisku maldību, nospriežot, ka tikai konsultēšanās ar komiteju, ko nosaka Regula Nr. 4028/86, nav pietiekama, lai

iekļautu šo regulu apstrīdētā lēmuma, kas ir pieņemts pēc konsultācijām, juridiskajā pamatā.

56 Trešais pamats tādējādi ir noraidāms kā nepamatots.

Par ceturto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

57 Ar savu ceturto pamatu *SAEV* norāda, ka apstrīdētā sprieduma 159. punktā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka Komisija ir izmantojusi atbalsta skalu, ko nosaka Regula Nr. 3699/93. Tomēr, kā uzskata *SAEV*, Komisija nepiemēroja šīs regulas noteikumus pēc analoģijas, kā norāda Pirmās instances tiesa sprieduma 163. punktā, bet gan tieši. Tātad Komisija piemēroja divas dažādas regulas: Regulu Nr. 4028/86, šajā gadījumā tās 44. pantu, attiecībā uz procedūru, un Regulu Nr. 3699/93 — samazinājuma summas aprēķinam. Tai bija jāveic samazinājuma aprēķins, pamatojoties uz Regulu Nr. 3699/93, [tomēr] paliekot zvejas nolīguma ietvaros un ņemot vērā šī nolīguma noteiktās skalas.

58 Regulas Nr. 3699/93 noteiktās skalas piemērošana attiecībā uz uzņēmumiem, uz kuriem attiecas zvejas nolīguma izveidotā shēma, rada diskrimināciju tajā ziņā, ka kopuzņēmumiem par pamatu izmantojamā skala ir daudz zemāka nekā tā, kas ir izveidota ar zvejas nolīgumu.

59 Līdz ar to Pirmās instances tiesa pieļāva tiesisku maldību, atsakoties atzīt, ka Komisijai samazinājums bija jāaprēķina, pamatojoties uz saskaņā ar zvejas nolīgumu kopuzņēmumam piešķirto atbalstu, uzliekot 50 % samazinājumu, līdzīgi kā tas ir noteikts Regulā Nr. 3699/93, un nebija jāpiemēro šī regula tieši.

60 Regulā Nr. 3699/93 noteiktās skalas piemērošana uzliek papildu sodu atbalsta saņēmējam.

61 Komisijai nebija pamata izmantot šo skalu, jo zvejas nolīgumā nebija atsauces uz vispārējiem tiesību aktiem šajā jomā.

62 Komisija norāda, ka apstrīdētā sprieduma 157. punktā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka "ne Regula Nr. 4028/86, ne Regula Nr. 3699/93 nav tiesiskais pamats apstrīdētajam lēmumam". Komisija nepiemēroja šīs regulas, bet tikai izmantoja tās pēc analoģijas.

Tiesas vērtējums

63 Ar savu ceturto pamatu *SAEV* būtībā uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesisku maldību, atsakoties atzīt, ka Komisijai nebija jāpiemēro Regula Nr. 3699/93 tieši.

64 Tomēr *SAEV* neapstrīd Pirmās instances tiesas secinājumus apstrīdētā sprieduma 163. punktā, proti, to, ka, aprēķinot noteikto atbalsta summu, kas prasītājai ir jāatmaksā, Komisijai bija saistošs tikai samērīguma princips.

65 Tikai pamatojoties uz samērīguma principu, Pirmās instances tiesa nosprieda, ka, lai noteiktu prasītajai maksājamo summu saistībā ar kuģa pārcelšanu, Komisija drīkstēja pēc analoģijas par pamatu izmantot Regulas Nr. 3699/93 noteikumus.

66 Lai arī *SAEV* uzskata, ka, pieņemot, ka Komisijai bija tiesības piemērot Regulā Nr. 3699/93 noteikto skalu, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesisku maldību, prasītāja nav spējusi pierādīt, kādā apmērā šāda piemērošana ir samērīguma principa pārkāpums.

67 Tādējādi ceturtais pamats ir noraidāms.

Par sesto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

68 Ar sesto pamatu, ko būtu jāizskata pirms piektā, *SAEV* sūdzas, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa zvejas nolīgumu, nospriežot apstrīdētā sprieduma 124. un 125. punktā,

ka prasītājai bija jāinformē Komisija par problēmām, kas tai radušās, īstenojot projektu, un tā nevarēja atstāt Argentīnas zvejas zonu bez Komisijas iepriekšējas piekrišanas, pat ja prasītāja bija saņēmusi skaidri izteiktu piekrišanu no kompetentās Argentīnas iestādes, kurai bija jāinformē Komisija par situāciju Kopējās komitejas tikšanās laikā.

69 Nav atbalstāms Pirmās instances tiesas apgalvojums apstrīdētā sprieduma 124. punktā par to, ka pareiza informācija būtu devusi iespēju Komisijai ieviest iespējamos pasākumus, lai pielāgotu zvejas nolīgumu jaunajiem apstākļiem saskaņā ar nolīguma 9. panta 1. punktu. Kā uzskata *SAEV*, Komisija ir bijusi labi informēta par apstākļiem un Argentīnas iestāžu ieviestajiem aizsardzības pasākumiem, jo iesaistīto kopuzņēmumu asociācija nosūtīja lūgumu Padomei un Komisijai par to, lai šādi pasākumi tiktu piemēroti.

70 Šajā sakarā Komisija norāda uz Regulas Nr. 4253/88 24. panta redakciju, kurš nosaka, ka tā var samazināt vai pārtraukt atbalstu, ja pārbaude atklāj pārkāpumus vai būtiskas izmaiņas, par kurām nav lūgta tās piekrišana. Pat ja no zvejas nolīguma var secināt, ka Kopējās komitejas sēdēs Argentīnas iestādes tik un tā informētu Komisiju par kuģa došanos prom no Argentīnas ūdeņiem, prasītāja nav ievērojusi pienākumu informēt Komisiju un pienākumu rīkoties labā ticībā, kas gulstas uz Kopienas atbalsta saņēmējiem.

Tiesas vērtējums

71 No lēmuma par atbalsta piešķiršanu I pielikuma izriet, ka tajā ietvertā informācija nevar tikt grozīta bez iepriekšējas Argentīnas iestāžu un Komisijas piekrišanas.

72 Šajā pašā pielikumā ir atsauce uz grozīto projektu (ARG/ES/SM/26-94) par kopuzņēmuma izveidošanu, ko iesniedza *SAEV*, kurā skaidri norādīts uz Argentīnas zivsaimniecības resursu izmantošanu vai pārveidošanu.

73 Līdz ar to Pirmās instances tiesa pareizi nosprieda apstrīdētā sprieduma 125. punktā, ka kopuzņēmuma izmantotajiem kuģiem nebija jāatstāj Argentīnas EEZ, iepriekš nesaņemot Komisijas piekrišanu.

74 Tātad sestais pamats ir noraidāms.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

75 Prasītāja uzskata, ka Pirmās instances tiesa nav izvērtējusi Komisijas pienākumus attiecībā uz noteiktu faktu, tādu kā *force majeure*, juridisko novērtēšanu.

76 Apstrīdētā sprieduma 145. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka Komisijai nebija pienākuma apstrīdētajā lēmumā ņemt vērā zivju resursu izsīkšanu, bet gan

prasītājai bija jālūdz Komisijai iepriekšēja piekrišana pirms Argentīnas ūdeņu atstāšanas.

77 Šis apgalvojums ir pretrunā Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedumam apvienotajās lietās T-61/00 un T-62/00 (*APOL* un *AIPO*/Komisija, *Recueil*, II-635. lpp., 72. punkts), kurā tā nosprieda, ka pastāvošā administratīvā prakse, pat ja tā nav pamatota ar tiesību aktiem, saskaņā ar kuru Komisija izvērtē, vai ir iestājies *force majeure* gadījums, kurš varētu tai likt atturēties no atbalsta pārtraukšanas, var būt Komisijai saistoša katru reizi, kad tai tiek norādīts uz *force majeure* situāciju.

78 Prasītāja uzskata, ka savā 2000. gada 28. februāra vēstulē Komisija šķietami ir atzinusi, ka tas bija *force majeure* gadījums. Komisija pati norādīja, ka tā varētu ieskaitīt kuģa *Vieirasa XII* bezdarbības periodu Argentīnas ūdeņos laikposmā no 1996. gada 5. jūlija (Argentīnas ūdeņu atstāšana) līdz 1996. gada 31. decembrim (*Dissostichus eleginoides* bioloģiskās atpūtas perioda beigas) kā aktīvu periodu. Kuģa došanās prom no Argentīnas EEZ bija tikai un vienīgi *force majeure* apstākļu radīta.

79 Komisija uzskata, ka šis pamats nav pieņemams, jo pirmajā instancē netika norādīts uz *force majeure*.

80 Būtībā Komisija norāda, ka tā nekad nav pieļāvusi *force majeure* gadījuma iespējamību. Tā uzskata, ka kuģa došanās prom no Argentīnas ūdeņiem neievēro nosacījumus, lai to uzskatītu par *force majeure*, jo "neparastu un neparedzamu" apstākļu pastāvēšana netika pierādīta. Jebkurā gadījumā attiecīgais resursu izsīkums nevar tikt uzskatīts par neparedzamiem apstākļiem.

Tiesas vērtējums

81 Pamats ir pieņemams. Sākotnējā prasības pieteikuma 105. punktā, pamata daļā "Ar vispārējo tiesību aktu par kopuzņēmumiem alternatīvo piemērošanu radītās problēmas", *SAEV* norādīja, ka pastāvēja pretruna starp atbalsta samazinājuma aprēķina metodi un faktu, ka procedūras laikā Komisija piekrita, ka došanās prom no Argentīnas ūdeņiem Argentīnas iestāžu vienpusēji noteiktā zvejas aizlieguma laikā bija *force majeure* gadījums.

82 Būtībā Pirmās instances tiesa pareizi uzskatīja, ka Komisijai nebija jāņem vērā zivju resursu izsīkums noteiktajā apgabalā. Šajā sakarā tā norādīja, ka jebkurā gadījumā prasītājai bija jālūdz iepriekšēja Komisijas piekrišana pirms Argentīnas ūdeņu atstāšanas. Kā izriet no sestā pamata pārbaudes, šis secinājums ir pareizs. Nekas nemainītos, ja *SAEV* norādītie apstākļi būtu *force majeure* gadījums.

83 Piektais pamats līdz ar to ir noraidāms.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Reglamenta 122. panta pirmā daļa paredz, ka, ja apelācija ir nepamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam,

kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest *SAEV* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiesprież prasītājai atlīdzināt apelācijas instances tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nosprież:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Eduardo Vieira SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]